

på eksempler, hvor folk bliver hindret af det offentlige bureaukrati i at kunne opstille vindmøller så hurtigt, de gerne vil.

Dette punkt 15 mangler især, når man ser på de øvrige punkter, SF har oplistet, for alt for mange af de punkter indebærer jo et element af tvang. Jeg bryder mig ikke om tvang, og jeg kan ikke forstå, hvorfor SF – der jo ellers værner om det lokale og værner om, at man skal ud i de små samfund og træffe beslutningerne osv. – i punkt 4 vil pålægge kommunerne at udlægge egnede arealer, og i punkt 3 skal vi have fat i amtskommunerne, som skal have særlige kvoter. Jeg har svært ved at forstå, at det kan harmonere med det syn, SF normalt har på dansk politik, nemlig at man selv skal træffe sine beslutninger ude i de små samfund.

Jeg kan godt forstå, at der er en række kommuner, som har sagt nej tak til at opstille vindmøller, og jeg mener, at det afslag skal respekteres. Jeg bryder mig ikke om at leve i et samfund, hvor ministeren nu med et landsplandirektiv trækker det ned over hovedet på folk. De mennesker, der har truffet en beslutning lokalt, har jo gjort det ud fra de lokale hensyn, de ønsker at varetage, og så kan jeg ikke lide, at vi på folketingsniveau bare trækker en beslutning ned over hovedet på dem.

Jeg savner også en erkendelse fra SF af, at deres egen medvirken til hele kystzonestyrelsen har frataget os muligheden for at opstille vindmøller på nogle af de mest velegnede steder, nemlig langs med kysten, hvor det blæser og blæser meget. Men de regler om kystzonen, der er vedtaget her i Folketinget, gør jo, at man ikke kan få lov til at etablere iskiosker og bladudsalg og andre ting langs kysterne, og man kan selvfølgelig heller ikke få lov til at opstille vindmøller. Her har SF efter min mening skudt sig selv i foden.

En række af punkterne kan vi godt støtte. Det gælder f.eks. punkterne 6 og 7 og for den sags skyld også punkt 10. Lad mig sige med hensyn til punkt 7, at jeg håber, at ministerens meldinger i dag om, at man f.eks. skal bruge havne, kan betyde, at det projekt ved Bønnerupstrand, som desværre kuldsejlede, kan blive aktuelt igen. Her er en havn, og her er et byråd og en lokalbefolkning, der alle meget gerne vil have opstillet nogle vindmøller på et sted, hvor det blæser. Men forskellige tovtrækkerier mellem elværket og Energistyrelsen osv. forhindrede, at det blev en realitet, og det synes jeg var ærgerligt.

Så vil jeg godt sige om punkt 9, at bortset fra, at vi ikke bryder os om, at kommunerne skal eje de vindmøller, kan vi godt støtte det punkt. Punkt 11 kan vi egentlig også godt have sympati for, men jeg synes, at de meldinger, vi har fået fra vindmøllefolket, i hvert fald tyder på, at punktet skal justeres lidt – for nu at holde mig til forholdsvis milde toner. Problemstillingen om gamle og nye vindmøller kan her fra Folketingets talerstol se forholdsvis logisk ud. Vi har en placering, som er fremragende, og hvor det blæser meget, så lad os sætte en stor vindmølle op. Men vi kan forstå på de mennesker, som har investeret privat kapital osv., og af de både skriftlige og mundtlige meldinger, vi får fra vindmøllebranchen, at det ikke er så ligetil bare at skifte en mølle ud.

Og derfor må konklusionen i dag fra os i Fremskridtspartiet blive, at vi gerne hjælper med til at få afbureaukratiseret området, men vi ønsker ikke at medvirke til de dele af forslaget, der indeholder tvangselementer.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Man skal jo forsøge at være et forbillede, hvis det kan lade sig gøre, og hvis man kan være det for Fremskridtspartiet, er det virkelig noget, der batter.

Jeg kom lidt galt af sted med de dér tre vindmøller. De står faktisk ved motorvejen, og jeg har også set dem, men jeg har nok kun set dem en enkelt gang, for de er lige kommet op.

Sagen er, hr. Kim Behnke, at jeg faktisk næsten altid tager toget. Jeg tror, at jeg én gang i mit liv har været kørende til København. Og det hænger mest sammen med, at jeg har en meget dårlig rumlig begavelse, hvilket jo så også gav anledning til, at jeg kom til at sige lidt for meget i forbindelse med det om de tre vindmøller og motorvejen osv. Jeg beklager, men jeg håber ikke, at mit image er ødelagt.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Ministeren har for nylig pålagt elværkerne – eller indgået aftale med dem, hvad man nu vil kalde det – at udbygge med 200 MW frem til år 2005. Det er måske ikke rigtigt? 1999, det var fint. Målet er en samlet vindmøllekapacitet i år 2005 på 1.005 MW. I dag er der 500 MW fordelt mellem private og elværkerne, dvs. at ministeren tilsyneladende budgetterer med 700 MW på private møller i tiden frem til år 2005. Hvis det ikke er rigtigt, ser jeg frem til at blive korrigeret.